

Kultur & Nöje

Billgren går under huden på sig själv

Publicerad 2016-09-29

På Borås konstmuseum möter Ernst Billgren sitt nya alter ego Wilhelm von Kröckert. Det är en storslagen och fängslande utställning, tycker Dan Jönsson.

”Ernst Billgren vs Wilhelm von Kröckert”

Borås konstmuseum. Visas t o m 15/1.

NNONS:

För ett par år sedan överraskade Ernst Billgren konstpubliken med att under det nya namnet Wilhelm von Kröckert (egentligen hans gamla, om jag förstår rätt) ställa ut ett antal stora målningar som inte riktigt liknade någonting han gjort förut. Det rörde sig om ett måleri där det personliga uttrycket tycktes stå tillbaka för ett stileklektiskt experiment som ledde tankarna åt många skilda håll – till renässansens allegorier, surrealismens drömvärldar, Jan Lööfs barnboksfantasier och postmoderna filmdystopier.

Men också, givetvis, till Billgren själv. Frågan huruvida Billgren och von Kröckert ska ses som skilda konstnärskap är inte direkt ointressant, men trots allt rätt akademisk. För den som följt Ernst Billgrens verksamhet några decennier var namnbytet på en gång oväntat och väldigt logiskt.

Billgrens konst har alltid hämtat energi ur sin förmåga att närmast metodiskt släppa kontrollen – så fort han målat in sig i ett hörn har han sett till att ändra riktning: gått upp i format, skrivit en bok, regisserat film. Denna konsekventa rastlöshet är för mig hans stora kvalitet som konstnär, eftersom den oavbrutet tillför även tidigare verk nytt syre, nya dimensioner.

Det gäller i hög grad även Wilhelm von Kröckert. I den storslagna utställning som under hösten visas på Borås konstmuseum blir det nya alter egot ännu ett i raden av förvandlingsnummer som genom åren tagit Billgren vidare, från det tidiga åttiotalets snabba, skissartade punkmåleri, via djurmosaikerna och galna filmprojekt som "Kontakt".

I Borås finns det mesta, utställningen breder ut sig över två plan och innehåller allt från spröda små elevarbeten till praktfulla konstmöbler och mosaikpjäser. Att se allt samlat så här kan onekligen ge intryck av att flera konstnärer varit i arbete, von Kröckert är i så fall bara en av dem.

Med detta sagt ska originaliteten i dessa nya arbeten heller inte förringas. Wilhelm von Kröckerts måleri skiljer sig från Billgrens främst i teknik och stämning. Enskilda motiv och bildelement går att känna igen från tidigare, det nya är precisionen i utförandet, myllret av detaljer, de ofta svindlande perspektiven – och inte minst de rika referenserna till konsthistoria och populärkultur.

Ta en bild som "Vid stadens utkanter", där vyn över sagostaden vid vattnet rymmer associationer till såväl Bruegel och Friedrich som till gurlesk och fantasy. Eller de religiösa, apokalyptiska övertonerna i "Nära framtid", eller "Bygget och gruvan" med sitt italienska renässansberg i bakgrunden till det väldiga palats som tornar upp sig över den lilla barnboksgruvan. Till och med när von Kröckert blir lite Billgrenskt putslustig och låter sina sorgfälligt tecknade byggnader forma ordet IDIOT (i "Bygger idiot") är det omgivande surrealistiska månlandskapet laddat med dramatiskt patos.

Det är fångslande och udda. Samtidigt finns det nog skäl att fråga sig hur detta måleri skulle klara sig på egen hand, utan hjälp och stöd från Billgrens mångfasetterade konstnärskap. Inte så vidare, tror jag. Ryckt ur sin kontext hade von Kröckert framstått som förvisso skicklig, men aningen manierad och lite kufisk. En jämförelse med andra konstnärer ur samtidens nysurrealistiska strömningar, som Viktor Rosdahl, utfaller – än så länge – till von Kröckerts nackdel.

Sedda i sitt eget sammanhang däremot, i förbindelse med Ernst Billgrens envetet spretiga och oförutsägbara praktik, blir dessa bilder ett på en gång självklart och förbryllande sidospår. En injektion av ny energi i ett konstnärskap som för all del inte lider någon brist på just det, men som ständigt söker nya utmaningar, nytt motstånd, nya sätt att börja om på nytt, från början. Gärna då genom att aktivt göra själva konstnärnsrollen tvetydig och osäker – som i den serie interiörbilder som "regisserades" av Tomas Alfredson till filmen "Fyra nyanser av brunt".

Eller som i de tre målningar från förra året där Billgren utgått från andra människors barndomsminnen. Jag tycker mycket om just de bilderna – de uttrycker en ogarderad ödmjukhet inför det oåtkomliga, nästan som om de målats med förbundna ögon. Wilhelm von Kröckerts verk är något liknande, ett försök att tränga under huden på sitt alter ego, i bokstavig mening. Ens andra jag: den människa man kunde ha blivit, men aldrig blev.

Dan Jönsson

ANNONS:

Diplomerad controller

Gå vår utbildning och utvecklas inom ekonomi- och verksamhetsstyrning

Taurusekonomi.se

Se Hur Mycket Du Kan Låna

Hitta en bättre boränta idag. Kostnadsfri tjänst - testa oss idag!

Mittbolan.se

MATCHADS

BOKA ANNONS HÄR »

Tillbaka till toppen

Andra läser.

Fotboll

Zlatan och United missade chansen

Världen

11 september-änka stämmer Saudiarabien

Fotboll

Liverpool hänger på i toppen

